

ΦΛΟΠΠΥ

Ο ΦΛΟΠΠΥ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΡΟ

ΦΛΟΠΠΥ

Ο ΦΛΟΠΠΥ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΡΟ

ΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΙΔΕΑ: Wilfried Vandaele

ΣΧΕΔΙΑ: Tini Bauters

Υπηρεσία Περιβάλλοντος
Υπουργείο Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος
Λευκωσία, Κύπρος
2002

Μέσα στο δάσος ζει ένα περίεργο ζώακι. Το όνομά του είναι Φλόπυ και μπορεί να κολυμπά σαν ψάρι και να πετά σαν πουλί. Ο Φλόπυ μπορεί, επίσης, να περπατά, αλλά κάπως αργά. Ο Φλόπυ ζει σε μια όμορφη λιμνούλα με καθαρό νερό. Μια μέρα, ο Φλόπυ αποφασίζει να πάει για διακοπές. Παίρνει, λοιπόν, την τσαντούλα του, βάζει το φαγητό του και φεύγει. Μαζί του, έρχεται και ο φίλος του, το Σαλιγκάρι.

Μετά από λίγο, οι δύο φίλοι νιώθουν πολύ κουρασμένοι και πεινασμένοι. Κάθονται, λοιπόν, στο γρασίδι, ξεκουράζονται και τρώνε το φαγητό που είχανε βάλει στην τσαντούλα τους.

«Δεν μπορώ να περπατήσω άλλο, είμαι πολύ κουρασμένο», λέει το Σαλιγκάρι. «Προχώρησε εσύ άμα θέλεις».

«Ούτε εγώ μπορώ να περπατήσω άλλο» λέει ο Φλόπυ. «Μπορώ, όμως, να πετάξω».

«Πήγαινε. θα φυλάω την τσαντούλα σου», λέει το Σαλιγκάρι.

«Σύμφωνοι. Κάτι θα βρω να φάω αργότερα», λέει ο Φλόπυ.

Ο Φλόπυ πετά ψηλά στον ουρανό, πάνω από το δάσος, ώσπου, ξαφνικά, βλέπει σπίτια, ανθρώπους, ένα ολόκληρο χωριό. Ένα ποτάμι περνά ανάμεσα από το χωριό.

«Τι όμορφα που είναι!», σκέφτεται ο Φλόπυ. «Θα κολυμπήσω στο ποτάμι. Τι καλά που θα είναι!!».

Ο Φλόπυ κολυμπά στο νερό και περνά υπέροχα, ώσπου συναντά ένα ψάρι.

«Γειά σου κύριε Ψάρι, πως είσαι;» ρωτά ο Φλόπυ.

«Δεν είμαι πολύ καλά», απαντά το ψάρι. «Είμαι άρρωστος. Το νερό εδώ δεν είναι καθαρό. Είναι μολυσμένο».

«Μπα, δεν μπορεί να είναι αλήθεια. Εμένα μου αρέσει πολύ εδώ» απαντά ο Φλόπυ και συνεχίζει να κολυμπά στο νερό.

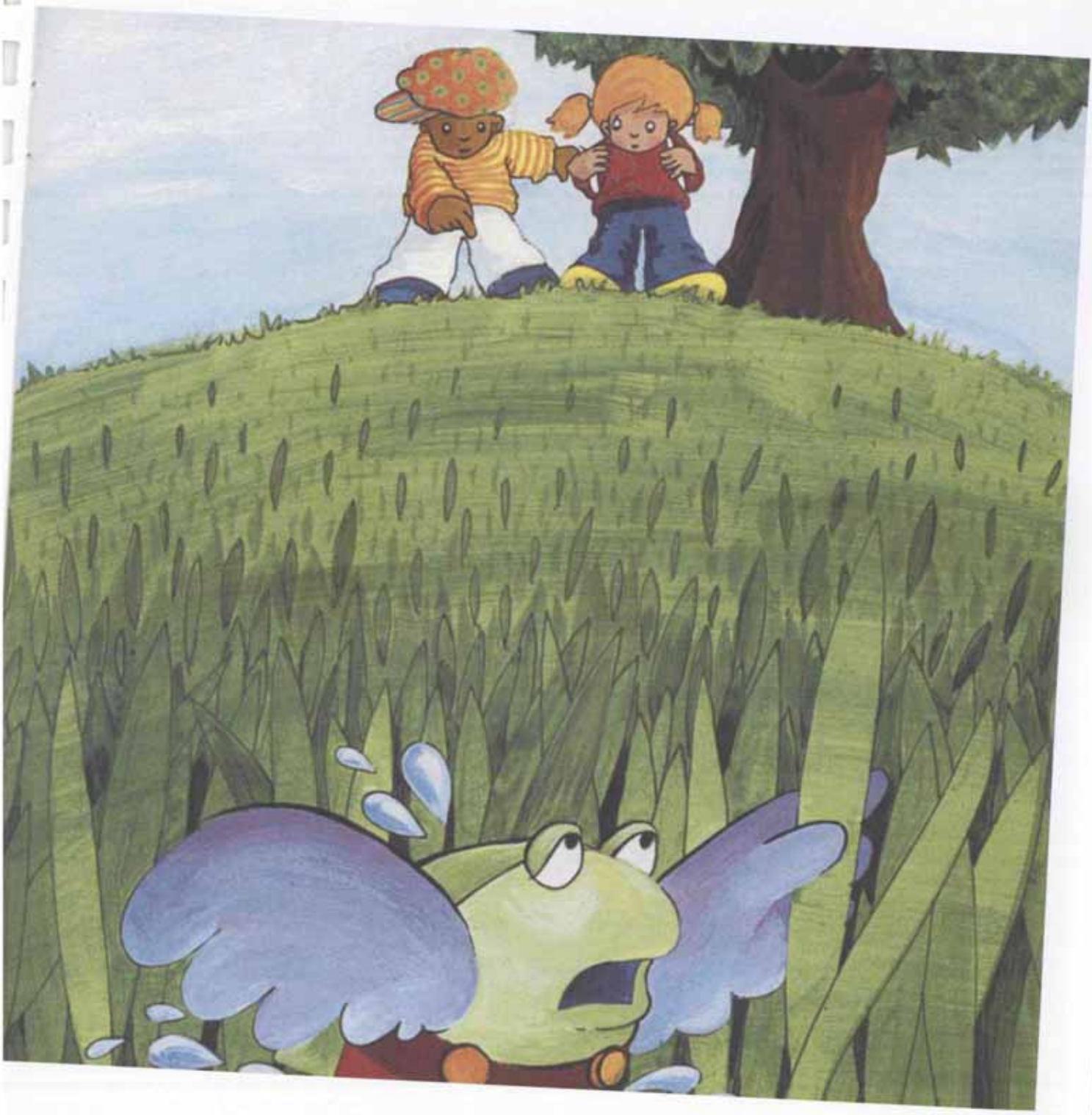

Ξαφνικά το κεφάλι και το στομάχι του Φλόπυ αρχίζουν να τον πονάνε, ενώ τα μάτια του τον καίνε. Όλο του το σώμα πονά, ενώ σχεδόν δεν μπορεί να κουνηθεί. Ανεβαίνει, λοιπόν, μέχρι την επιφάνεια για να αναπνεύσει και προσπαθεί να κρατηθεί από μερικά χόρτα στην όχθη.

«Βοήθεια», φωνάζει, «είμαι πολύ άρρωστος, πεθαίνω».

Δύο παιδιά, ο Αλέξανδρος και η Κατερίνα, επιστρέφουν στο σπίτι από το σχολείο.

«Κοίτα», φωνάζει ο Αλέξανδρος, «βλέπω ένα ζώακι εκεί πέρα. Ας το βοηθήσουμε να βγει από το νερό».

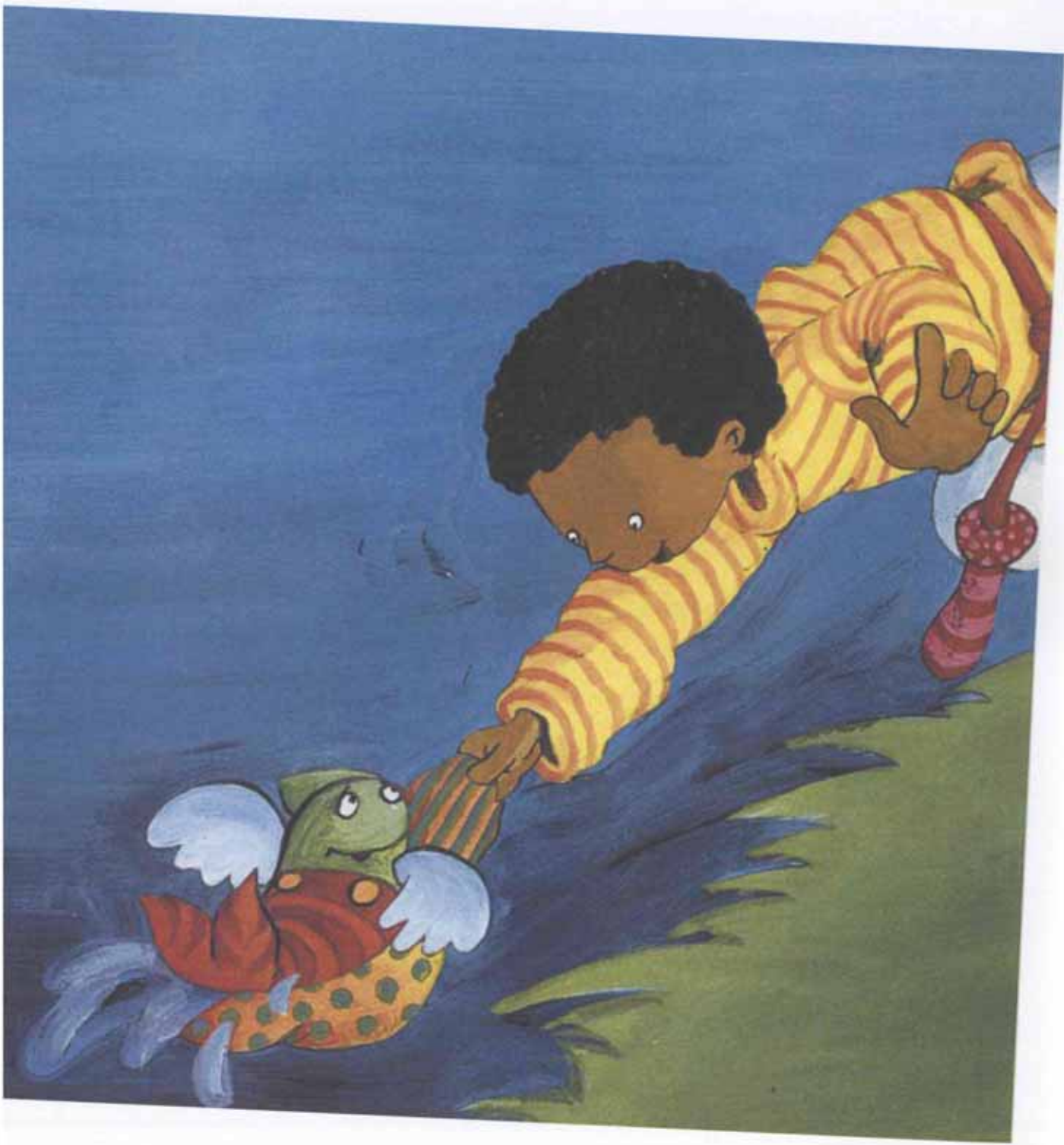

«Πρόσεχε» προειδοποιεί η Κατερίνα. «Πάρε αυτό το σχοινί και δέσε το γύρω από τη μέση σου, να μην πέσεις στο νερό».

Ο Αλέξανδρος δένει τη μια άκρη του σχοινιού στη μέση του και την άλλη σ' ένα δέντρο. Πολύ προσεκτικά απλώνει το καπέλο του και μ' αυτό σώζει το Φλόπυ.

«Τον έπιασα!», φωνάζει ο Αλέξανδρος χαρούμενα.

«Σ' ευχαριστώ», λέει ο Φλόπυ, «είμαι, όμως, πολύ άρρωστος από το ακάθαρτο νερό του ποταμού. Μπορείτε να με βοηθήσετε;»

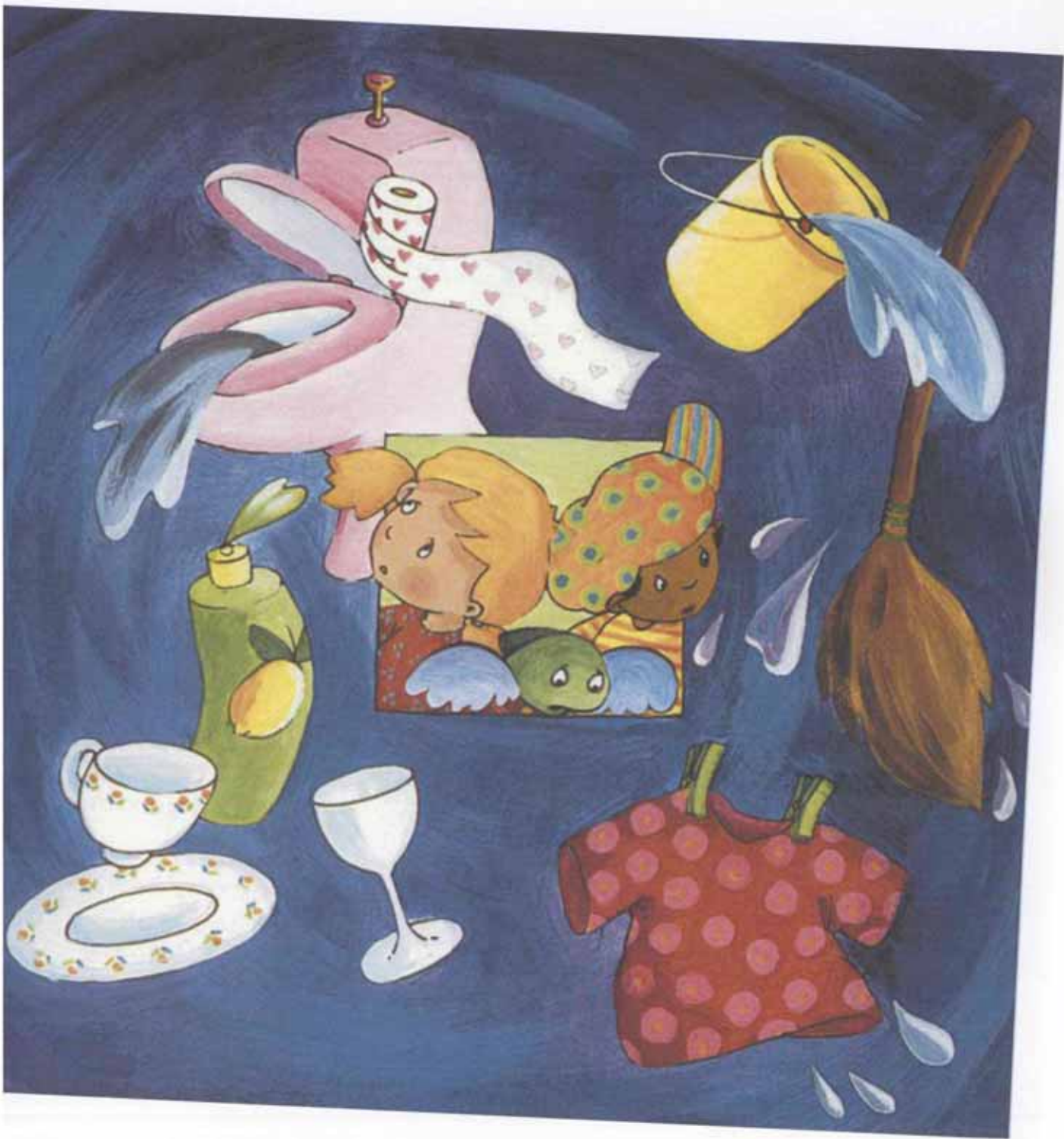

«Ο πατέρας μου μπορεί να βοηθήσει», λέει η Κατερίνα.
Τα παιδιά τρέχουν στον πατέρα της Κατερίνας ο οποίος γεμίζει
ένα δοχείο με καθαρό νερό και με μερικά όμορφα υδρόβια φυτά.
Η Κατερίνα βάζει το Φλόπυ μέσα στο νερό.
«Ξεκουράσου για λίγο», λέει η Κατερίνα και δίνει ένα γλυκό
φιλάκι στο Φλόπυ.

Την επόμενη μέρα, ο Φλόπυ νιώθει πολύ καλύτερα.
«Τι χαρά!!! Ο μικρός μας φίλος είναι πολύ καλύτερα»,
φωνάζουν τα παιδιά.
«Μπαμπά, γιατί το νερό του ποταμού είναι τόσο ακάθαρτο;»,
ρωτά η Κατερίνα.
«Όλοι μας λερώνουμε το νερό», απαντά, «όταν καθαρίζουμε το
πάτωμα στο σπίτι, όταν πλένουμε τα ρούχα, όταν πηγαίνουμε στην
τουαλέτα. Το ακάθαρτο νερό από τα σπίτια μας, περνά μέσα από
σωλήνες που βρίσκονται κάτω από το έδαφος και καταλήγει στο
ποτάμι, με αποτέλεσμα να είναι τόσο ακάθαρτο. Στις περιοχές
στις οποίες δεν υπάρχει κοντά ποτάμι, το ακάθαρτο νερό από τα
σπίτια, απλά καταλήγει σε μεγάλους λάκκους, οι οποίοι
βρίσκονται μέσα στο έδαφος.

Επίσης, η κοπριά από τις αγελάδες και τα άλλα ζώα τελικά καταλήγει στο νερό. Και οι άνθρωποι οι οποίοι κτίζουν εργοστάσια για να παράξουν πλαστικό, μπογιά, σίδηρο ή για να παράξουν ενέργεια, συμβάλλουν στη ρύπανση του νερού». «Ακόμα και τα εργοστάσια που παράγουν παιχνίδια και καραμέλες;», ρωτά ο Αλέξανδρος.

«Μερικές φορές, ναι» απαντά ο πατέρας της Κατερίνας.
«Μερικοί άνθρωποι», συνεχίζει, «πιστεύουν ότι το νερό έχει την ικανότητα να καθαρίζει τα πάντα που απορρίπτονται σ' αυτό. Δεν είναι, όμως, αλήθεια. Πρέπει εμείς οι άνθρωποι να μεταχειριζόμαστε το νερό σαν ένα πολύτιμο και ακριβό αγαθό». «Και γιατί οι άνθρωποι δεν προσπαθούν να διατηρούν το νερό καθαρό;», ρωτά ο Φλόπυ.

«Μερικές φορές προσπαθούν», απαντά ο πατέρας της Κατερίνας. «Αλλά, αυτό δεν είναι πάντα εύκολο. Αυτό που κάνουν για να προστατεύσουν το νερό, είναι να κτίζουν μεγάλες δεξαμενές στις οποίες μαζεύουν το ακάθαρτο νερό από τα σπίτια μας και τα εργοστάσια. Στις πόλεις, το ακάθαρτο νερό περνά μέσα από σωλήνες οι οποίες βρίσκονται κάτω από τα σπίτια και οι οποίες καταλήγουν στις δεξαμενές αυτές. Εκεί, λοιπόν, το νερό καθαρίζεται και μετά αυτό, είτε χύνεται στα ποτάμια ή τη θάλασσα ή, ακόμα, χρησιμοποιείται για άρδευση, για να ποτίζουν, δηλαδή, οι γεωργοί τα χωράφια τους »

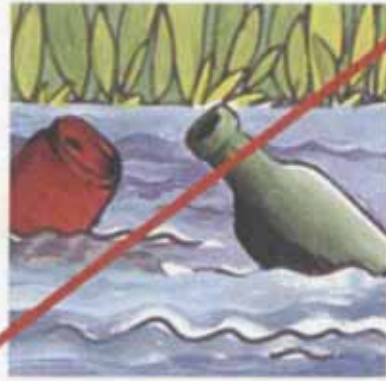
«Τα εργοστάσια πρέπει, πριν χύσουν τα απόβλητά τους στο νερό του ποταμού ή της θάλασσας, να τα επεξεργάζονται και να τα καθαρίζουν. Επίσης, οι γεωργοί δεν πρέπει να χρησιμοποιούν μεγάλες ποσότητες λιπασμάτων, γιατί, με τις πρώτες βροχές, οι ουσίες αυτές θα παρασυρθούν και θα καταλήξουν στη θάλασσα και θα κάνουν κακό στα ζώακια και τα φυτά που ζουν εκεί. Βλέπετε;!! Αν όλοι μας προσπαθήσουμε σκληρά, τότε μπορούμε να σώσουμε το περιβάλλον ».

«Δεν είναι σημαντικό μόνο για τα ψάρια να είναι καθαρό το νερό. Οι άνθρωποι χρησιμοποιούν για ύδρευση, δηλαδή για να πίνουν, όχι μόνο το νερό των ποταμών, αλλά και το νερό το οποίο υπάρχει βαθιά στη γη και το οποίο ονομάζουμε «υπόγειο νερό». Βλέπουμε, δηλαδή, ότι, δεν είναι μόνο το επιφανειακό νερό που είναι σημαντικό και πολύτιμο, αλλά και το υπόγειο νερό. Αν με τις ενέργειές μας, ρυπαίνουμε το νερό των ποταμών και το έδαφος, οι κακές αυτές ουσίες βυθίζονται βαθιά στο έδαφος και καταλήγουν, σιγά-σιγά, στο υπόγειο νερό.

Όταν αυτό συμβεί, τότε οι άνθρωποι δεν μπορούν, πια, να το χρησιμοποιήσουν, μια και θα είναι βλαβερό για την υγεία τους». «Δεν είναι ευθύνη του κράτους να προστατεύσει το περιβάλλον;», ρωτάνε τα παιδιά.
«Το κράτος κάνει ό,τι μπορεί», απαντά ο πατέρας της Κατερίνας, «αλλά είναι ευθύνη όλων μας να προστατεύσουμε το περιβάλλον. Ο καθένας από εμάς πρέπει να βάλει σκοπό του να προστατεύσει το σπίτι στο οποίο ζούμε όλοι μας, τον πλανήτη Γη».

OXI

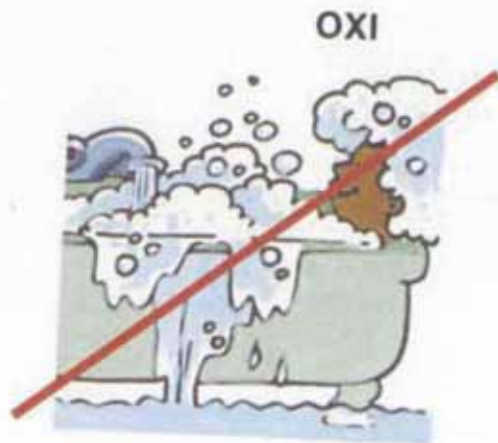
«Και τι μπορούμε να κάνουμε για να προστατεύσουμε το περιβάλλον και το νερό»; ρωτάνε τα παιδιά.

«Μπορείτε να κάνετε πολλά. Για παράδειγμα, μην πετάτε χαρτιά, πλαστικές σακούλες, τενεκεδάκια και άλλα σκουπίδια στο έδαφος, τις κοίτες των ποταμών ή τις θάλασσές μας. Όλα αυτά, πρέπει να τα πετάμε στον κάλαθο των αχρήστων ή σε ειδικούς καλάθους, όταν αυτά πρόκειται να πάνε για ανακύκλωση.

Επίσης, όταν κάνουμε ντους στο σπίτι, όταν βουρτσίζουμε τα δόντια μας πριν πάμε στο σχολείο ή για ύπνο, ή όταν πλένουμε τα χέρια μας πριν το φαγητό, δεν πρέπει να αφήνουμε το νερό από τη βρύση να τρέχει και να σπαταλούμε το πολύτιμο αυτό αγαθό.

Όταν πλένουμε το αυτοκίνητό μας, πρέπει να χρησιμοποιούμε
κουβά και όχι το λάστιχο.

OXI

OXI

Όταν πλένουμε τα πιάτα μας στο σπίτι, δεν πρέπει να χρησιμοποιούμε μεγάλες ποσότητες σαπουνιού, μια και αυτό θα καταλήξει, τελικά, στις μεγάλες δεξαμενές, που λέγαμε πιο πριν και θα δυσκολέψει το έργο του καθαρισμού του νερού. Δεν πρέπει, επίσης, να χρησιμοποιούμε δηλητηριώδεις ουσίες για να ψεκάσουμε τα λουλούδια μας, αφού οι ουσίες αυτές θα καταλήξουν σε μας και τους άλλους οργανισμούς γύρω μας.

OXI

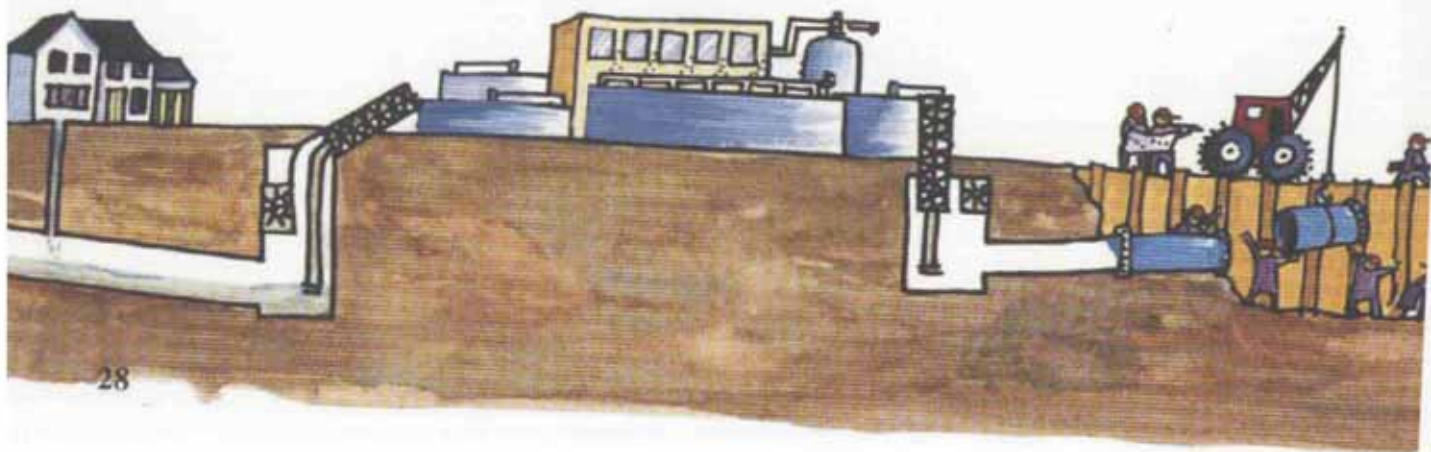

Δεν πρέπει, επίσης, να χύνουμε μπογιές, λάδια, λίπη και άλλες δηλητηριώδεις ουσίες στους νεροχύτες μας ή απευθείας στο έδαφος. Όλες αυτές οι ουσίες, πρέπει να χύνονται στον κάλαθο των ακρήστων ή σε ειδικά δοχεία.

OXI

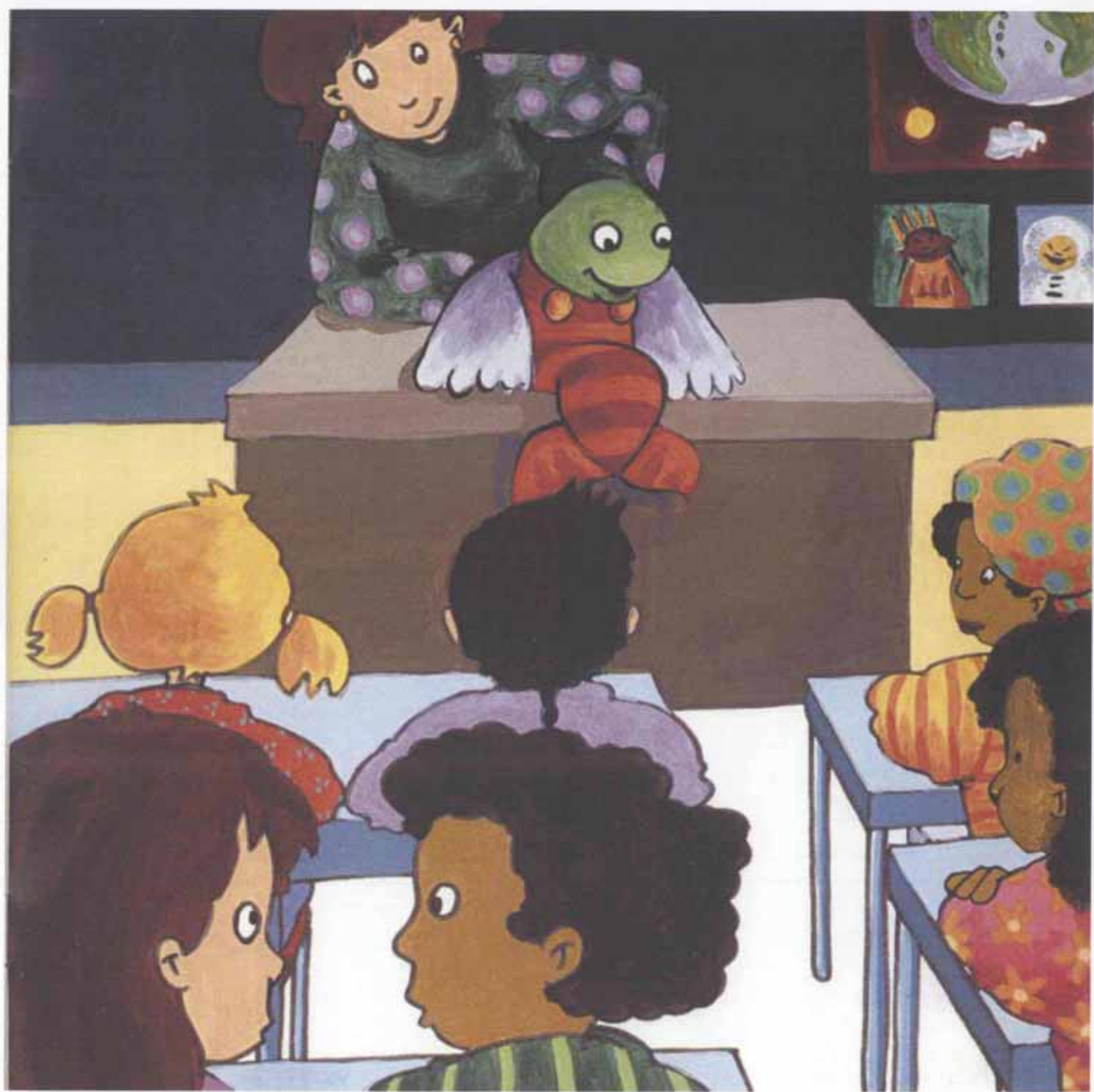

Αν υπάρχει αποχετευτικό σύστημα στην πόλη σας, σιγουρευτείτε ότι το ακάθαρτο νερό από το σπίτι σας, από την κουζίνα, την τουαλέτα και το μπάνιο, καταλήγει στις σωλήνες που θα οδηγήσουν το νερό στις δεξαμενές οι οποίες θα επεξεργαστούν το νερό και θα το κάνουν και πάλι καθαρό.

Ρυθμίστε το καζανάκι της τουαλέτας στο σπίτι, έτσι ώστε να τρέχει τόσο νερό, όσο χρειάζεται. Βρύσες οι οποίες στάζουν πρέπει να διορθώνονται αμέσως, έτσι ώστε να μη σπαταλούμε το νερό. Αν χρησιμοποιείτε πλυντήριο ρούχων ή πλυντήριο πιάτων, μην τα λειτουργείτε αν δεν είναι γεμάτα. Έτσι, θα κάνουμε εξοικονόμηση στο νερό, αλλά και τον ηλεκτρισμό ».

Τα ρωτά αν όλα θα βοηθήσουν να προστατεύσουν το περιβάλλον και να διατηρήσουν το νερό καθαρό και όλα μαζί υπόσχονται πως θα το κάνουν.

Ο Φλόπυ αγάπησε την Κατερίνα και τον Αλέξανδρο, όπως και τα άλλα παιδιά, αλλά έχει πεθυμήσει πολύ τη λιμνούλα του, το δάσος και το φίλο του το Σαλιγκάρι.

Το Σαλιγκάρι, που ακόμα φυλάει την τσαντούλα του Φλόπυ, έχει αρχίσει να ανησυχεί για το φίλο του.

Ο Φλόπυ αποχαιρετά τα παιδιά.

«Θα έρθεις πίσω ξανά;», ρωτάνε τα παιδιά.

«Ναι», υπόσχεται ο Φλόπυ, «θα είμαστε φίλοι για πάντα και θα σας επισκέπτομαι συχνά».

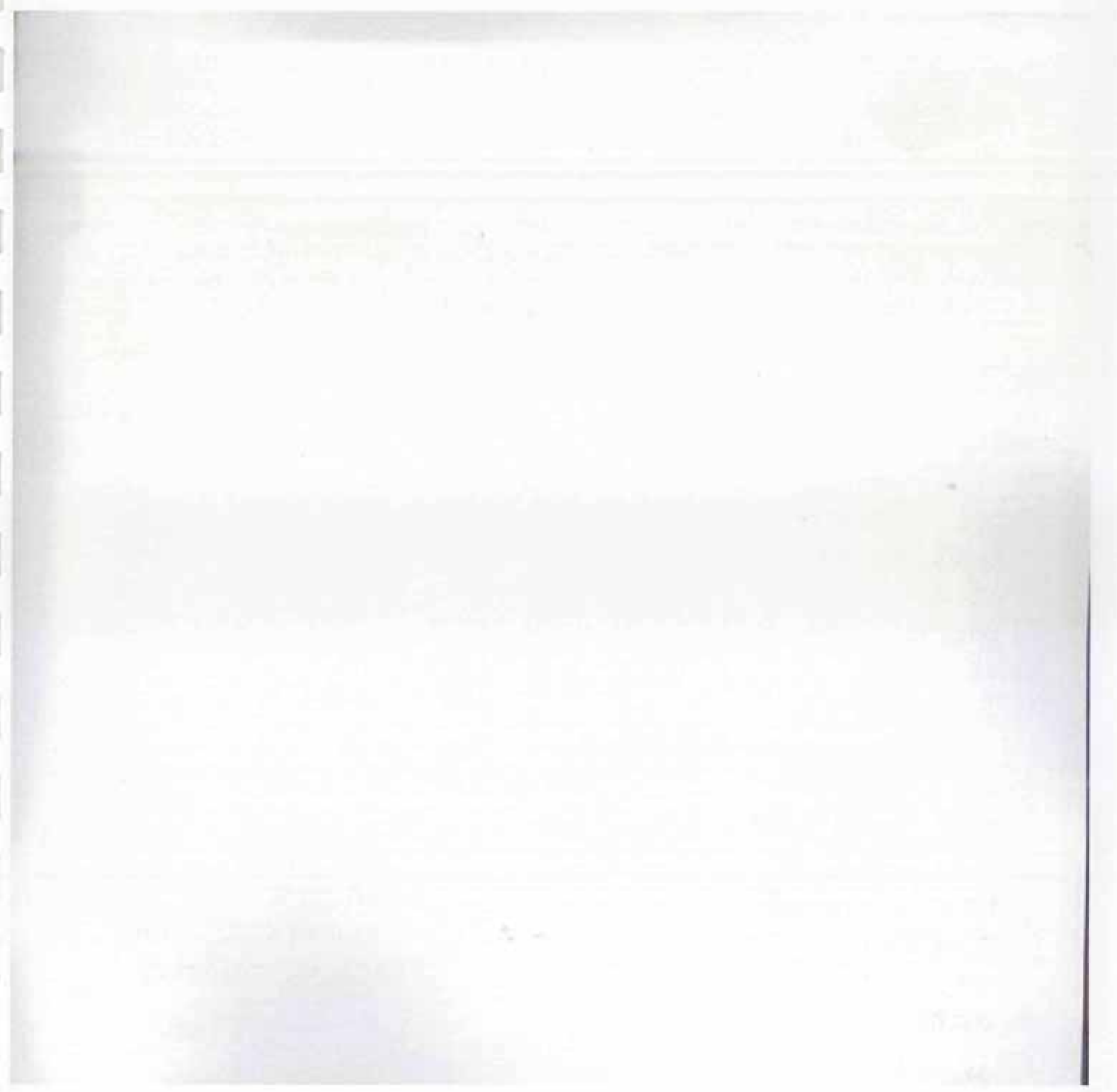
Ο Φλόπυ, λοιπόν, πετά πίσω στο δάσος και τη λιμνούλα του, όπου το Σαλιγκάρι κάθεται σε μια πέτρα και μιλά μ' ένα βατραχάκι που κολυμπά στο νερό.

«Γεια σας», φωνάζει ο Φλόπυ, «επέστρεψα!!»

Το Σαλιγκάρι βλέπει το φίλο του και νιώθει πολύ χαρούμενο.

«Εεε, κύριε Βάτραχε, επέστρεψε ο φίλος μου...»

Ο Φλόπυ περνά όλο του το απόγευμα διηγώντας στο Σαλιγκάρι τις περιπέτειές του. Αργότερα για δείπνο τρώνε τα νόστιμα φύλλα που μάζεψε το Σαλιγκάρι από το δάσος. Όταν έρχεται το βραδάκι, νιώθουν τόσο κουρασμένοι, που πέφτουν στο γρασίδι και αποκοιμούνται αμέσως. Ο Φλόπυ ονειρεύεται τους φίλους του, την Κατερίνα, τον Αλέξανδρο και τα υπόλοιπα παιδάκια της τάξης.

«Ο Φλόπυ και το Νερό» είναι έκδοση της Φλαμανδικής Υπηρεσίας Περιβάλλοντος του Βελγίου. Μεταφράστηκε στα ελληνικά από τη Χριστίνα Πανταζή, της Υπηρεσίας Περιβάλλοντος και η ελληνική έκδοση έγινε από το Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών για το Υπουργείο Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος, με την έγκριση και συνεργασία της Φλαμανδικής Υπηρεσίας Περιβάλλοντος.

«Ο Φλόπυ και το Νερό» απευθύνεται σε παιδιά της δημοτικής εκπαίδευσης στα πλαίσια της προσπάθειας για περιβαλλοντική εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση.

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση μέρους ή όλου του κειμένου ή των φωτογραφιών του παρόντος εντύπου, χωρίς τη γραπτή συγκατάθεση των συγγραφέων.

A. Van de Maelestraat 96
9320 Erembodegem
Flanders (Belgium)

Υπηρεσία Περιβάλλοντος,
Υπουργείο Γεωργίας,
Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος,
Λευκωσία 1411,
Κύπρος.

Γ.Τ.Π. 37/2002 - 6.000

Εκδόθηκε από το Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών
Τυπώθηκε στο Τυπογραφείο Thekiana Ltd

